

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-24, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Богданова

при участието на секретаря Павлинка П. Славова като разгледа докладваното от Милена Богданова Търговско дело № 20211100901476 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на „С. -2“ ООД ЕИК *****, представлявано от управителя Д.К.Т., чрез адв.Д.Д. от КАК, с която е предявен срещу ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД ЕИК ***** осъдителен иск за заплащане на сума в размер на 26 000лв. частично от 42 750лв., представляваща разликата между изплатеното доброволно от ответника обезщетение в размер на 65 200лв. и действителната стойност на процесното МПС към момента на застрахователното събитие, настъпило на 19.11.2020г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендират се разноски.

Ищецът твърди, че между него и ответното дружество е бил сключен застрахователен договор по застраховка „Каско-Стандарт“, обективиран в застрахователна полица №470420172229000103, сключена на 21.05.2020г. със срок на действие от 13.00ч. на 21.05.2020г. до 23.59ч. на 20.05.2021г. По силата на този договор е бил застрахован лек автомобил марка „Ауди“ модел А6 Авант с рама №WAUZZZ4G5JN026393 дизел, обем на двигателя 2967куб.см., мощност 326к.с., цвят черен с ДК №*****. Определената застрахователна премия е била в размер на 3290,64лв., която сума ищецът е изплатил на ответника на 19.05.2020г. по банкова сметка. Договорът за застраховка предвиждал покритие „пълно каско“, като застрахователят се задължил да изплати на застрахования обезщетение в размер на действителната стойност на вредите, настъпили по време на действие на застраховката.

Ищецът твърди, че на 19.11.2020г. в гр.Кюстендил на ул.“Дупнишко шосе“ процесният автомобил е бил опожарен. Първоначално пожара бил в областта на предното стъкло и двигателния отсек, след което бил унищожен изцяло. Било образувано ДП №915/2020г. по описа на РУМВР Кюстендил за престъпление по чл.330 ал.3 пр.1 вр ал.2 т.2 НК. На 02.02.2021г. наказателното производство било спряно за разкриване на извършителя.

Твърди се, че вредите по автомобила надвишавали 70% от действителната му стойност и съгласно ОУ на застраховка Каско Стандарт, щетата се определяла на пълна загуба, което пораждало задължение на ответника да заплати застрахователно обезщетение

в размер на действителната стойност на автомобила.

На 20.11.2020г. ищецът е предявил писмена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение като била образувана щета №50-02040-156/20, по която ответникът определил размер от 90%. Условието за изплащане било ищецът да прекрати регистрацията на автомобила поради тоталната му щета. След изпълнение на указанията и представяне на удостоверение от 11.03.2021г. на Сектор ПП-ОДМВР-Кюстендил, ответникът уведомил ищеца на 18.03.2021г. по имейл за размера на определеното обезщетение - 53 550лв., което било изплатено на 25.03.2021г. Този размер представлявал 90% от действителния според застрахователя размер от 59 550лв. На 07.06.2021г. била изплатена допълнително сума в размер на 11 700лв. или общият размер на обезщетението, изплатен доброволно възлиза на 65 200лв.

Ищецът оспорва действителността на определената от застрахователя стойност на автомобила. Оспорва процентът от 10% намаление за запазени части, възли и агрегати, с твърдение, че запазените след пожара части са на значително по-ниска стойност. Поддържа, че действителната стойност на автомобила е в размер на не по-малко от 110 000лв. към 19.11.2020г., излага съображения в тази насока.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея, на осн. чл.367 от ГПК са връчени на ответника.

В законоустановения двуседмичен срок ответникът е упражнил правото си на писмен отговор.

Оспорва основателността на предявения иск. Оспорва твърденията на ищеца, аргументиращи повишена стойност на автомобила. Твърди, че стойността на автомобила не е равна на застрахователната сума. Според ответника изплатеното обезщетение в размер на 65 200лв. в пълна степен покрива размера на реално претърпените вреди, като отчита стойността на запазените части, които според него са на значителна стойност. Твърди, че поради констатирано надзастраховане, по сметка на ищеца са били заплатени 59 500лв. и в последствие още 11 700лв. Поддържа, че е била направена проверка на пазарни аналози на територията на РБ, било е отправено запитване до вносителя на марката и продавач на автомобила и е била направена справка на територията на РГермания, като било установено, че стойността на автомобила е равна на 72 000лв., от която е било направено приспадане на запазените части.

Не оспорва наличието на договор за застраховка „Булстрад каско стандарт“, сключен с ищеца.

Не оспорва, че пред него е била предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение и че е била заведена преписка по щета.

Не оспорва, че уврежданията по автомобила го определят като икономически тотал.

Съдът е връчил препис от писмения отговор на ответника на ищеца, който в двуседмичен срок е упражнил правото си на писмен отговор.

Поддържа изцяло предявените искове.

Поддържа твърдението си, че определеното и изплатено обезщетение не покрива в пълна степен размера на реално претърпените вреди, след като се приспадне стойността на запазените части. Според ищецът, автомобила следва да бъде оценен във вида му, в който се намира след настъпване на застрахователното събитие, а не чрез определяне сбора от пазарната стойност на всяка една от запазените части. Счита, че стойността на тези части е в размер на 300-400лв. Изразява несъгласие с използваните от ответника методи за определяне пазарната стойност на автомобила. Поддържа, че производството на автомобила за немския пазар има отношение към неговата повишена стойност. Излага доводи.

С постъпилия допълнителен отговор на ДИМ, ответникът поддържа направените възражения и доказателствени искания.

Предявен е иск с правно основание чл.405 ал.1 от КЗ и чл.86 ЗЗД.

От фактическа страна съдът приема за установено следното.

Безспорно между страните е наличието на застрахователно правоотношение /респ.застрахователно покритие/ между ищеца и ответника.

Не се спори, че към датата на застрахователното събитие е съществувало валидно застрахователно правоотношение между ответното дружество и собственика на л.а. марка Ауди модел А6 Авант с рама №WAUZZZ4G5JN026393 дизел, обем на двигателя 2967куб.см., мощност 326к.с., цвят черен с ДК №***** по застраховка Каско със застрахователна полица №470420172229000103, сключена на 21.05.2020г. със срок на действие от 13.00ч. на 21.05.2020г. до 23.59ч. на 20.05.2021г. и лимит на отговорност (застрахователна сума) 108 000лв., при действие на Общи условия за застраховка "Каско" Стандарт“ и застрахователна премия, възлизаща на 3 290,64лева. Не е спорно между страните, че дължимата съобразно договора застрахователна премия е заплатена от застрахования на 19.05.2020г., за което е представена сметка №20200291240/19.05.2020г.

Видно от приложения талон за регистрация на МПС - Част I №008028234 от 21.05.2018г. (л.21), ищецът „С. – 2“ ООД е вписан като собственик на автомобила.

Ищецът е заявил претенция за настъпило застрахователно събитие от 19.11.2020г., по което е регистрирана на 20.11.2020г. щета №50-02040-156/20. Било е образувано и досъдебно производство №915/2020г. по описа на РУ на МВР гр.Кюстендил и пр.пр. №227/2021г. по описа на КОП.

От приложеното Постановление за спиране на наказателно производство от 02.02.2021г. на прокурор при КОП се установява, че в хода на разследването са били извършени процесуално-следствени действия и оперативно-издирвателни мероприятия, свързани с разкриване на извършителя на престъпление по чл.330 ал.3 пр.1 вр. с ал.2 т.2 от НК, но същият не е бил открит.

След указания от страна на ответника до ищеца, последният е предприел действие по прекратяване регистрацията на автомобила и снемането му от отчет, за което е представил удостоверение с рег.№211139000455 от 11.03.2021г., издадено от МВР Сектор Пътна полиция Кюстендил.

Ответникът изплатил на 25.03.2021г. доброволно първоначално сума в размер на 53 550лв. обезщетение по процесния застрахователен договор, определен като 90% от действителната според него стойност на автомобила в размер на 59 500лв. На 07.06.2021г., след възражение от страна на застрахования, застрахователят изплатил още 11 700лв. Или общият размер на доброволно изплатено обезщетение е 65 200лв.

Във връзка с твърденията на ищеца, че автомобилът е с ниво на оборудване над стандартното за модела, съдът е допуснал събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел.

От показанията на св.К.Д. се установява, че е близък приятел на управителя на ищцовото дружество Д.Т. Запознат е с опожаряването на автомобила. Свидетелят твърди, че състоянието на процесния автомобил е било безупречно, поддръжката се извършвала само в специализиран сервиз на Ауди. Автомобилът бил с керамично покритие, като модификация и като оборудване бил най-високият клас на Ауди А6. Няма никакви забележки и проблеми от техническо естество.

Според заключението на изготвената съдебно-автотехническа експертиза от в.л.В.П., действителната стойност на процесния автомобил към момента на настъпване на застрахователното събитие 19.11.2020г. е 85 400лв. Действителната стойност на автомобила в увредено състояние е 17 080лв. Средната пазарна цена на автомобила, определена на база пазарни аналози е 77 250лв. Стойността на запазените части е в размер на 17 000лв., като е посочил, че автомобилът е неувреден във вътрешната му част – интериор на купето и задната част на каросерията – задни врати, задни колела, задни светлини, пета врата. Посочило е, че при предлагане на вторичния пазар на авточасти всички запазени части биха покрили сумата от около 17 000лв. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че действителната стойност към момента на настъпване на събитието е 85 400лв. По

отношение на остатъчната стойност след опожаряване на автомобила е предложило различни хипотези – първата, ако автомобилът бъде даден за скрап – стойността му не би надхвърлила 1000лева; втора хипотеза – ако бъде даден на фирма, която продава авточасти, цената му би била завишена и тя би била в порядъка на 4 - 5000лв. и трета хипотеза – ако автомобилът бъде продаден на части от самия собственик – то тогава стойността му би била 17 000лв.

Съдът кредитира изготвената експертиза като обективна и компетентно изготвена и неоспорена от страните.

При така събраните доказателства съдът приема от правна страна следното.

Съдът е сезиран с обективно съединени искове с правно основание чл. 405, ал.1 от КЗ и 86 от ЗЗД.

С първият иск се претендира плащане на застрахователно обезщетение.

Във връзка със същия следва да се има предвид, че по смисъла на КЗ застраховането е дейност по осигуряване на застрахователно покритие на рискове по силата на договор, изразяващо се в набиране и разходване на средства, предназначени за изплащане на обезщетения и други парични суми при настъпване на събития или сбъдване на условия, предвидени в договор или в закон. Застраховането, респ. извършването на дейност по застраховане от своя страна предполага сключване на застрахователен договор.

С договора за застраховка съгласно чл.343, ал.1 от КЗ застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователно събитие да заплати застрахователно обезщетение или сума. Застрахователният договор се сключва в писмена форма като застрахователна полица или друг писмен акт. Общите условия по застраховката, когато има такива, са неразделна част от договора.

По смисъла на КЗ, застрахован е лицето, чиито имуществени и/или неимуществени блага са предмет на застрахователна защита по застрахователен договор. Застраховач е лицето, което е страна по застрахователния договор. Застрахователен риск е обективно съществуващата вероятност от настъпване на вредоносно събитие, възникването на която е несигурно, неизвестно и независимо от волята на застраховачия, застрахования или третото ползващо се лице. Застрахователно събитие е настъпването на покрит риск по застраховка в периода на застрахователното покритие. Вреда е неблагоприятна промяна чрез засягане, накръняване или унищожаване на човешко благо – имущество, права, телесна цялост, здраве и психическо състояние.

В случая по делото е безспорно, че между ищеца и ответника в предвидената от закона форма като застрахователна полица е бил сключен договор за имуществена застраховка „Каско стандарт“. За застрахован е посочен собственикът и всички упълномощени водачи на превозното средство. Срокът на застраховката е от 13.00ч. на 21.05.2020г. до 23.59ч. на 20.05.2021г. По отношение на условията на застраховката и покритите рискове е казано, че същите са определени съгласно ОУ за застраховка Каско на МПС клауза П – пълно Каско.

В ОУ, публикувани на официалния сайт на ответното дружество, е казано, че застрахователят покрива пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС съгласно условията на застрахователната полица и рисковите клаузи към нея. В случая тези условия са свързани с „пълно Каско“.

В раздел V. ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ПРИ ПОЖАР от ОУ е посочено, че : 1.Пълна загуба вследствие пожар се обявява, когато МПС е напълно унищожено или увреждането е от такова естество, че ремонтът е икономически нецелесъобразен и разходите за възстановяване надхвърлят 70% (седемдесет процента) от действителната му стойност. 2. При пълна загуба вследствие пожар се плаща обезщетение в размер на 90% (деветдесет процента) от застрахователната сума за пълна загуба, като ЗАСТРАХОВАНИЯТ задържа останките на МПС. 3. При обявяване на пълна загуба вследствие пожар на МПС, за което към момента на сключване на застрахователния договор не са изтекли повече от 3 /три/ години от закупуването му в ново състояние, само със съгласието на ЗАСТРАХОВАТЕЛЯ

на ЗАСТРАХОВАНИЯ може да се изплати цялата застрахователна сума за пълна загуба, като собствеността на увреденото МПС се прехвърля на ЗАСТРАХОВАТЕЛЯ. 4. Преди изплащане на застрахователно обезщетение за пълна загуба вследствие пожар ЗАСТРАХОВАНИЯТ сменя от отчет МПС от съответния сектор „КАТ – Пътна полиция” при РДВР (СДВР). По делото е установено, че ответникът е признал щетата на автомобила за тотална – пълна загуба; към момента на настъпване на събитието 19.11.2020г. автомобилът е бил в експлоатация за период от три години, два месеца и девет дни, като към момента на сключване на застрахователния договор той не е бил в ново състояние, за да може да се прехвърли собствеността на застрахователя – съгл.т.3 по-горе.

В редица свои решения /решение №37 от 23.04.2009г. по т.д.№№667/2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС ТК, I т.о., решение №22 от 26.02.2015г. по т.д.№463/2014г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 235 от 27.12.2013г. по т. д. №1586/2013г. на ВКС, ТК, II т.о. решение № 141 от 08.10.2045г. по т. д. №2140/2014г. на ВКС, ТК, I т.о. и други/ ВКС приема, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Обезщетението по договор за имуществена застраховка се определя в рамките на уговорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество.

Съгласно чл. 389 ал. 2 пр. 1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, като в ал.3 е предвидено, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието.

В съдебната практика се приема, че действителната вреда към деня на настъпване на застрахователното събитие е по-малката от двете суми – стойността на ремонта или стойността на тоталната щета. Това произтича от икономическата обусловеност на законовите разпоредби, тъй като вредите при тоталната щета са ограничени до размер на стойността, за която може да се получи вещь от същото качество /пазарната стойност на автомобила/, т.е. ако стойността за възстановяване на същата вещь е близо до или над пазарната стойност на автомобила, е по-целесъобразно и икономически обосновано да бъде заменена старата вещь с нова от същото качество, вместо да бъдат влагани средства за възстановяването ѝ. Поради това и тази стойност определя действителните вреди на увреденото лице.

Съгласно чл. 390 ал. 1 и 2 от КЗ, преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от потребителя на застрахователна услуга доказателство за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство. В случая ищецът е изпълнил тази административна процедура и по нея не се спори.

Основният спор между страните е размерът на застрахователното обезщетение към момента на настъпване на събитието и остатъчната стойност на автомобила.

Според съдебно техническата експертиза, остатъчната стойност на автомобила е в размер на 17 000лв. в увредено състояние, която включва стойността на запазените части. В съдебно заседание при изслушване и приемането ѝ, вещото лице посочи, че остатъчната стойност на автомобила ако бъде предаден за скраб не би надхвърлила 1000лв., ако бъде предаден на фирма, която препродава авточасти стойността би била около 4500лв. и ако бъде продаден на части от самия собственик то стойността би била 17 000лв. Вещото лице е пояснило, че е оценил всички запазени части и тяхната пазарна стойност към момента на настъпване на събитието, отчитайки че са части втора употреба и стойността им е 17 000лв. Безспорно в случая собственикът следва да предпочете икономически най-изгодния за него вариант, тъй като не се спори, че автомобилът е останал във владение на застрахованото

лице.

Целта на приспадането на запазените части при тотална щета от дължимото застрахователно обезщетение, е да не се допусне собственикът на увредения лек автомобил, да получи едновременно, както обезщетение от застрахователя в пълен размер, така и стойността на запазените части, които биха могли да бъдат реализирани на вторичния пазар, което би противоречало на принципа, заложен в чл.386 ал.2 от КЗ, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Върховния касационен съд, в решение № 165/24.10.2013 г., т. д. 469/12 г., II т. о., приема, че застрахователното обезщетение се определя като от действителната стойност на увреденото имущество към датата на събитието се приспадне стойността на запазените части.

От установения размер на действителната стойност на процесния автомобил към 19.11.2020г. от 85 400лв. се приспада сумата от 65200лв. която е доброволно изплатена, както и сумата от 17 000лв., определена като остатъчна стойност и се получава, че ответникът дължи още сума в размер на 3200лв.

Съдът ще уважи предявения иск в размер на 3200лв., ведно със законната лихва от 23.07.2021г. до окончателното изплащане на сумата, като ще го отхвърли до претендирания от 26 000лв.

По разноските.

Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца на осн. чл.78 ал.5 от ГПК, че надвишава минималния размер по Наредба №1/204г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът намира същото за неоснователно и ще го остави без уважение. Размерът на адвокатския хонорар, който ищецът е заплатил е в съответствие с цитираната Наредба. При минимален размер от 1310лв. е заплатен хонорар от 1600лв., което не покрива критерият за прекомерност.

При този изход на спора на ищецът следва да бъдат заплатени разноски в размер на 398,52лв. съобразно уважената част от иска.

На осн. чл.78 ал.1 ГПК ищецът следва да заплати на ответника деловодни разноски в размер на 613.90лв., съобразно отхвърлената част от иска.

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД ЕИК ***** да заплати на „С. -2“ ООД ЕИК *****, представлявано от управителя Д.К.Т., на основание чл.405 КЗ ал.1 сума в размер на **3200лв./три хиляди и двеста/, /частично от 42 750лв./**, представляваща разликата между изплатеното доброволно от ответника обезщетение в размер на 65 200лв. и действителната стойност на процесното МПС към момента на застрахователното събитие, настъпило на 19.11.2020г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от подаване на исковата молба 23.07.2021г. до окончателното изплащане на сумата, като до претендирания размер за сумата над 3200лв. до 26 000лв., **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД ЕИК ***** да заплати на „С. -2“ ООД ЕИК *****, представлявано от управителя Д.К.Т. разноски в размер на 398,52лв./триста деветдесет и осем лева и 52ст./ съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА „С. -2“ ООД ЕИК *****, представявано от управителя Д.К.Т., да заплати на ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД ЕИК ***** разности в размер на 613.90лв./шестстотин и тринадесет лева и 90ст./, съобразно отхвърлената част на иска.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд София в двуседмичен срок от връчване на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____